

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἑξωτερικοῦ :

Ἑτησίᾳ δρ. 8,—

Ἑτησίᾳ φρ. 10,—

Ἑξάμηνος 4,50

Ἑξάμηνος 5,50

Τρίμηνος 2,50

Τρίμηνος 3,—

Αἱ συνδρομαὶ δέχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἑξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐυριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 20ὸς

Ἐν Ἀθήναις, 30 Μαρτίου 1913

Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 18

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ' (Συνέχεια)

Ἐξεκούμωσε τότε τὴν στολὴν τοῦ ὑπηρετοῦ καὶ πρὸς μεγάλην χαρὰν τοῦ μικροῦ τζόκευ, ἀπεκάλυψεν εἰς τὴν ὀσφὺν τοῦ κλέπτου τὴν ζώνην του, —τὴν ζώνην ποῦ τοῦ εἶχε πάρῃ εἰς τὴν γέφυραν τοῦ Κρεῖλλ.

Τοῦ τὴν ἐβγαλεν ἀμέσως, τὴν ἐξύγισεν εἰς τὰ χέρια του καὶ εἶδεν ὅτι ἦτο ἀκόμη ἀρκετὰ βαρεῖά...

Μὰ τί σοῦ ἦτο αὐτὸς ὁ Τσάρλεϋ ! Ὅλα νὰ τὰ συλλογίζεσαι ; ὅλα νὰ τὰ προβλέπῃ ;

Ὅση ἦτο ἡ χαρὰ τοῦ Μπόμπη, ποῦ ἐπανεῦρισκε τὰ χρήματά του, ἄλλος τόσος καὶ ὁ θαυμασμὸς του διὰ τὸν Τόμ Τσάρλεϋ.

Μετ' ὀλίγην ὥραν εὕρισκοντο εἰς τὸν λιμένα, ὅπου οἱ ψαράδες ἐτοίμαζαν τὰ πλοιάριά των διὰ τὸ ψάρευμα. Χωρὶς χρονοτριβὴν, ὁ Τσάρλεϋ ἐσυμφώνησεν ἕνα

κομπὸν κότερον, ἀρκετὰ εὐρύχωρον καὶ στερεόν, ὥστε νὰ περάσῃ τὸν πορθμόν, φέρον τὸν Μπόμπη καὶ τὸν περιφημον Πέρτενερ. Ὁ ἄνεμος ἦτο εὐνοϊκὸς καὶ ὁ καπετάνιος ἐδήλωσεν, ὅτι εἰς δύο ὥρας, τὸ πολὺ, θα εὕρισκοντο εἰς τὸ Καλαί.

Ὁ Μπόμπη δὲν ἐκρατεῖτο πλέον ἀπὸ τὴν χαρὰν του. Καὶ ἀρῶν ἐπεβίβασαν μὲ προσοχὴν τὸν Πέρτενερ καὶ τὸν ἐγκατέστησαν εἰς τὴν πρῶραν ἀσφαλῶς, ἐπῆγε πολὺ συγκεκλιμένος νὰ ἀποχαιρετήσῃ τὸν διδασκαλὸν του.

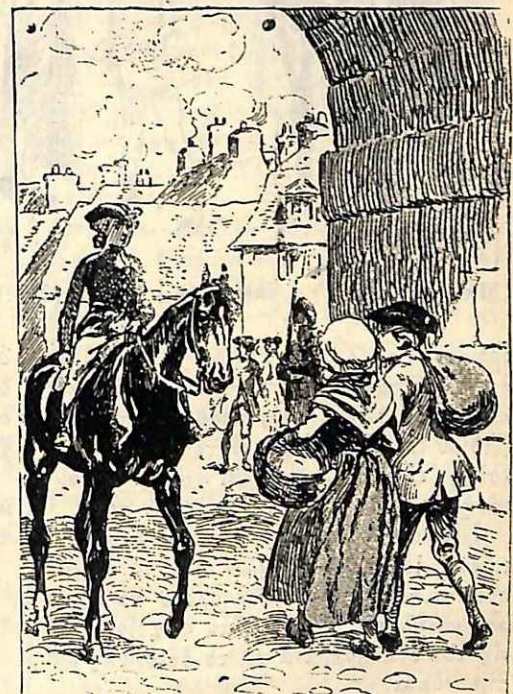
Ἀπὸ τὴν πολλὴν του εὐγνωμοσύνην, ἤθελε νὰ πηδῇ εἰς τὸν λαιμόν του καὶ νὰ τὸν φιλήσῃ. Ὁ Τσάρλεϋ ὁμως, ὁ ὁποῖος ὡς γνήσιος Ἀγγλος, δὲν ἀγαποῦνεν αὐτὰς τὰς τρυφερότητας, ἤρκεσθον νὰ τοῦ σφίξῃ τὸ χεῖρ δυνατόν καὶ τοῦ εἶπεν ἀπλῶς :

—Φθάσε πρῶτος, μαῦν ντῆαρ μπού !

Ὁ Πέρτενερ εἶνε τὸ καλλιτερο ἄλγο τοῦ κόσμου. Μὴν ξεχάσῃς, εἴτην κούρσα, νὰ σφίγγῃς τὰ γόνατά σου καὶ νὰ σκύφῃς ἐμπρός, ὅπως σοῦ ἐδείξα. Καλημέρα ! —Καὶ ὁ ἵππογυμναστὴς ἔκαμε τακτικὴν μεταβολὴν καὶ ἀπεμακρύνθη μὲ μεγάλα βήματα, χωρὶς νὰ κυττάξῃ, ὀπίσω του οὔτε μίαν φορὰν.

Ἴσως ἡ ψυχρότης αὐτὴ ἐκρυπτεν ἀπλῶς τὴν μεγάλην του εὐαισθησίαν, τὴν ὁποίαν ὁ ἀγαθὸς γερων δὲν ἤθελε νὰ δείχνῃ ἴσως πάλιν νὰ ἦτο καὶ λιγάκι θυμωμένος μὲ τὸν μικρὸν τζόκεϋ ποῦ τὸν ἐμπόδισεν, ἐκεῖνο τὸ Σάββα: σκύριακο, νὰ ποτελειώσῃ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Ἀγίας Γραφῆς εἰς τὴν Γκόλδ Στάρ Τάβερν.

Ὁ Μπόμπη ὁμως δὲν ἐσκοτίσθη καὶ πολὺ διὰ τὴν λύσιν αὐτὴ τὸ πρόβλημα. Ἀλλὰ τὴν τὴν ἀπησχόλουν. Οἱ αὐταὶ εἶχαν ἀνοίξῃ τὸ πανί, τὸ ὁποῖον ἐφύσκιωνε τὸ πρῶτον ἀεράκι. Τὸ ἐλαφρὸν κότε-

«Εὐτυχὴς κ' εὐχαριστημένος ὁ μικρὸς τζόκεϋ...» (Σελ. 142, στ. δ.)

τερον ἐκλινε πλαγίως καὶ ὁ Πέρτενερ ἐχρεμέτιζεν ὡς νὰποχαιρετοῦσε τὴν Ἀγγλίαν.

Ἐφευγαν !

Ὁ Μπόμπη; θὰ ἐξῆλθεν εἰς τὸ Παρίσι πρὸ τῆς ἑκτῆς Μαΐου !

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

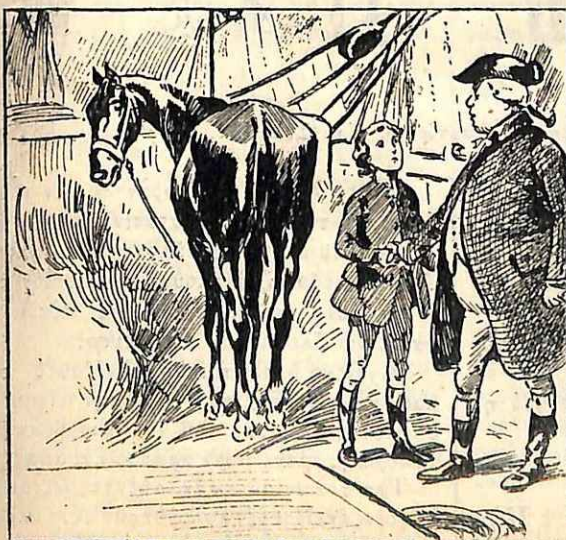
ΟΙ ΔΥΟ «ΠΕΡΤΕΝΕΡ»

Ἐποδοχὴ μᾶλλον ψυχρά.

Τὴν 4 Μαΐου, δηλαδὴ τὴν προπαραμονὴν τῆς μεγάλης ἡμέρας, ὁ Μπόμπη, ἵππεύων τὸν Πέρτενερ, διήρχετο τὴν πύλην τῶν Παρισίων καὶ διηρθύνετο πρὸς τὰς Βερσαλλίας.

Ὁ μικρὸς τζόκεϋ ἦτο εὐτυχὴς. Χάρις εἰς τὴν χρυσοφόρον του ζώνην, τὸ ταξίδι του ἀπὸ τὸ Καλαί εἶχε γίνῃ ἄνευ οὐδενὸς δυσαρέστου.

Διδαχθεὶς ἀπὸ τὰ σκληρὰ μαθήματα ποῦ εἶχε λάβῃ, ἐδείχθη κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τόσον φρόνιμος κ' ἐπιφυλακτικ-

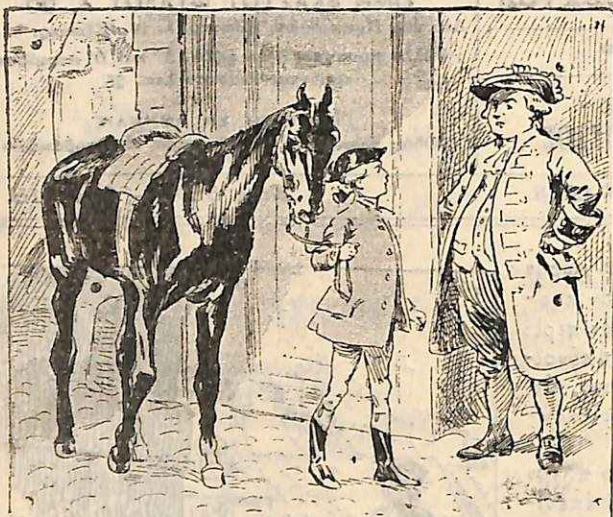

«Φθάσε πρῶτος, μαῦν ντῆαρ μπού ! » (Σελ. 141, στ. 6')

κός, όσον άσύνητος είχε δειχθή εις την άρχήν.

Είς τὰ ξενοδοχεῖα, όπου είχε καταλύσει, έπρόσεξε καλά αὐτήν τήν φορὰν νὰ μὴ κάμῃ τὸν λόρδον καὶ προπάντων νὰ μὴν ἐπιδείξῃ τὴν ζώνην του.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ Δού-

«Μπα! ἤλθε; δὲν σ' ἐπερίμεναμε πιά!» (Σελ. 142, στ. α')

έρου, ὁ Τσάρλεϋ, ὁ ὁποῖος τὰ προέβλεπεν ὅλα, τῷ είχε καταστρώσει ἐν δρομολόγιον μὲ ὅλους τοὺς σταθμοὺς τοῦ ταξιδίου του, εἰς τρόπον ὥστε νὰ φθάσῃ ἐγκαίρως εἰς τὸ Παρίσι καὶ χωρὶς νὰ κουράσῃ πολὺ τὸν πολυτίμον ἵππον του.

Εἰς κάθε σταθμὸν ποῦ ἔκαμνεν, ἐφρόντιζεν ὁ ἴδιος διὰ τὸ ζῆρόν του, τὸ ἐπεριποιεῖτο, τὸ ἐτρίβε, τοῦ ἐτύλιγε τὰ πόδια μὲ φανέλλαν κ' ἐκοιμάτο πλησίον του, εἰς τὸν σταῦλον, διὰ νὰ τὸ ἐπιβλέπῃ καὶ τὴν νύκτα.

Ἡ φρόνησις αὐτὴ καὶ ἡ ἀκρίβεια, μὲ τὴν ὁποίαν συνενομήθη πρὸς τὰς ἐδηγίας τοῦ διδασκάλου του, ἀντημείβησαν μὲ τὸ παραπάνω. Διότι ἐφθασεν εἰς τὸ Παρίσι μ' ἓνα Πέρτενερ φρέσκον-φρέσκον, ὡς ἐμαρτυρεῖτο ἀπὸ τὸ ρυθμικὸν κ' ἐλαφρὸν βῆμά του κ' ἐν γένει ἀπὸ τὴν ὥραιαν του ὅψιν.

Εὐτυχῆς, ὡς εἶπαμεν, κ' εὐχαριστήμενος, ὁ μικρὸς τζόκεϋ, μὲ τὸ μενίδιμα εἰς τὰ χεῖλη, διέσχισε τὴν πλατεῖαν τῶν Ἀνακτόρων, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Δεξαμενῶν κ' ἐκτύπησε τὴν θύραν τοῦ μεγάρου Λωζέν.

Ὁ θυρωρὸς τὴν ἀνοιξε καί, ἀναγνώρισας τὸν μικρὸν Ἀγγλόν, τὸν ὑπεδέχθη ψυχρῶς καὶ τῷ εἶπε μὲ τὴν μεγαλύτεραν ἀδιαφορίαν:

—Μπα; ἤλθε; μικρέ; Δὲν σ' ἐπερίμεναμε πιά!

Ἡ ὑποδοχὴ αὐτὴ, τόσον διαφρορετικὴ ἀπὸ ἐκείνην ποῦ ἤλπιζεν, ἐξέπληξε κάπως τὸν μικρόν, γρήγορα ὅμως συνήλθε καὶ, δείχνων τὸ ἄλογον ποῦ ἔσυρε κατόπιν του, ἀπεκρίθη ὑπερφάνως:

—Νά, ἔφερα τὸν Πέρτενερ!

Ὁ θυρωρὸς κατεδέχθη νὰ χαμηλώσῃ τὰ βλέμματά του καί, ἀφοῦ παρήρησεν ὀλίγον τὸ ζῶν, προσποιούμενος ὕψος ἀνθρώπου «ποῦ ἔξεραι ἀπὸ ἄλογον», ἔβαλε τὰ γέλια.

—Καλέ, τί μοῦ λές! ἀνέκραξεν.

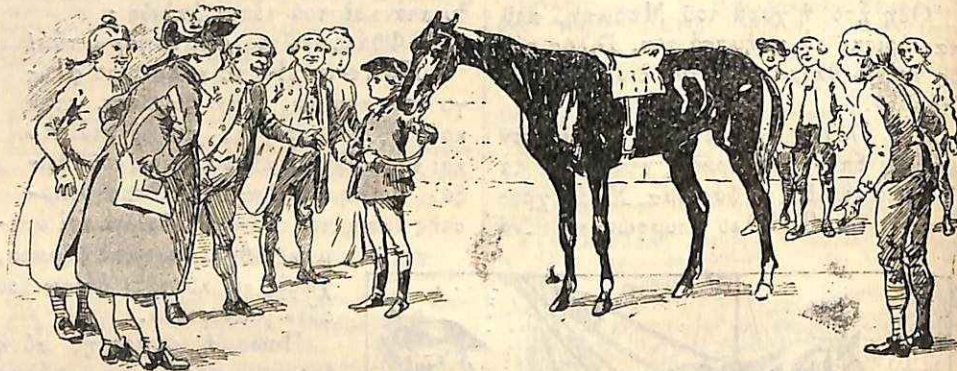
Αὐτὸ τὸ ψοφάλογο εἶνε ὁ περίφημος Πέρτενερ; Ἀλλοῦ, φίλαρχο μου, ἄλλοῦ! Εὐτυχῶς ποῦ ὁ ἀφέντης μας δὲν ἐβασίλευσε σὲ σένα καὶ πῆρε τὰ μέτρα του διαφρορετικὰ γιὰ τὴν αὐριανὴν κούρσα. Εἶδεμὴ θὰ τὴν εἶχαμε πολὺ ἄσχημα, γιὰτὶ καὶ μῆς ἀπὸ τὰ λεπτὰ ποῦ θὰ κερδίσει αὐριο, περιμένουμε νὰ μᾶς πληρώσῃ τοὺς μισθοὺς μας.

Καὶ γελῶν ὁλοέν, ὁ θυρωρὸς ἠυδάκνησεν ὅπωςδήποτε νάνειξῃ τὸ ἓνα θυροφύλλον, —μόνον τὸ ἓνα, —διὰ νὰ περάσῃ ὁ Μπόμπης μὲ τὸ ἄλογόν του.

Εἰς τὰ λόγια του ὁ μικρὸς τζόκεϋ δὲν ἔδωσε πολλὴν σημασίαν. Τί ἤμπορούσε νὰ ξεύρῃ ἀπὸ τέτοια πράγματα ἓνας

ἄπλοῦς θυρωρὸς! Καὶ ἤλπιζε πάντα, ὅτι ὁ κύριός του, μανθάνων ὅτι ἐπέστρεψε μὲ τὸν ἀήτητον Πέρτενερ, θὰ τὸν ὑπεδέχεται πολὺ διαφρορετικὰ.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ προσωπικὸν τοῦ μεγάρου συνηθροίσθη εἰς τὴν αὐλὴν καὶ περιεκύκλωσε τὸν μικρόν ταξιδιώτην

«Εἰς μάτην ὁ Μπόμπης διεμαρτύρετο...» (Σελ. 142, στ. γ')

καὶ τὸ ζῶν ποῦ ἔφερεν. Ἀλλὰ μόλις ἀνῆγγαίε θριαμβευτικῶς, ὅτι τὸ ζῶν ἀνέκιν ἦτο ὁ Πέρτενερ, ὑπῆρξαι καὶ ὑπῆρξαι ἡσχισαν νὰ τὸν περιγελοῦν καὶ νὰ φωνάζουν:

—Τουπέ ποῦ σοῦ τὸν ἔχει ὁ μικρὸς Ἑγγλέζος!

—Μικρὸς σὰ χροῖνα, ἀλλὰ ψ.ύ.ης μεγάλος!

—Ἀκούε ἐκεῖ νὰ πάῃ νὰ φέρῃ τέτοιο ψοφῆμ!

—Καὶ νὰ μᾶς λέῃ πῶς εἶνε ὁ Πέρτενερ ἀπὸ τὴ Λόντρα!

—Ποῖος τὸ ἔξεραι ποῦ τὸ βρῆκε!

—Καὶ θὰ τάφινε καὶ νησιτικὸ, τὸ κα-

κόμοιρο τὸ ζῶν, γιὰ νὰ λιγνέψῃ τόσο πολὺ!

Εἰς μάτην ὁ Μπόμπης διεμαρτύρετο καὶ τοὺς ἀντέκρουεν. Εἰς μάτην ἐδοκίμασε κατόπιν νὰ τοῖς διηγηθῇ μερικὰ ἐπεισόδια τοῦ περιπετειώδους ταξιδίου του. Κανεὶς δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἀκούσῃ κ' ἓνας λακῆς τὸν διέκοψεν ἀποτόμως λέγων:

—Ἐλα, τώρα, πάψε τὰ ψέμματα, γιὰτὶ δὲν κολλοῦνε. Τὰ ἔξερουμε ὅλα!

—Ποῖα ὅλα;... τί ἔξερετε: ἡρώτησεν ὁ μικρὸς τζόκεϋ, μὲ κόπον τώρα συγκαταπὼν τὰ δάκρυά του.

Ἐνας ὑπῆρέτης τοῦ σταύλου ἀπεφάσισε τότε νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τὴν καταφορὰν ἐκείνην τοῦ προσωπικοῦ τὸν ἐπίασε λοιπὸν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τοῦ εἶπεν ἐμπιστευτικῶς:

—Μὴν ἐπιμένῃς νὰ λές ψέμματα καὶ προπάντων μὴν ἐπιχειρήσῃς νὰ πείσῃς τὸν ἀφέντη μας, ὅτι τὸ ἄλογο ποῦ ἔφερες εἶνε ὁ περίφημος Πέρτενερ. Δὲν θὰ γελασθῇ, γιὰτὶ εἶνε προειδοποιημένος. Ὁ Λωρὰν, ὁ ὑπῆρέτης τοῦ μαρκησίου Κονφλάν, ἐγύρισε γοῦς ἀπὸ τὴ Λόντρα μ' ἓνα θαυμασιότατο μαῦρο ἄλογο. Αὐτὸ μάλιστα, εἶνε ὁ Πέρτενερ. Τὸ πρῶγμα ἐκινολογήθη ἔς ὅλο τὸ Παρίσι καὶ ὁ κ. δούξ τὸ ἔμαθε ἀπὸ τοὺς πρώτους. Βλέπεις λοιπὸν, κατεργαρχο μου, πῶς δὲν θὰ περάσῃς εὐκόλα τὸν κυκκὸ γι' ἀηδόνι, θέλω δηλαδὴ νὰ πῶ αὐτὸ τὸ ψοφάλογο γι' ἄλογο τῆς κούρσας.

Ἀκούσας αὐτὴν τὴν ἐξηγήσιν, ὁ δυστυχὴς Μπόμπης ἔμεινε κατὰπληκτος.

βάλλῃ μέσα τὸ ἄλογόν του. Ὁ ἀρχισταυλίτης ὅμως ἐναντιώθη.

—Δὲν τὸν ἔχω ἐγὼ τὸ σταῦλό μου γιὰ τέτοια φορτία! ἐφώνασε. Νὰ πᾶς νὰ τάφινε ἐκεῖ ποῦ τὸ βρῆκε!

Ὁ Μπόμπης αὐτὸ δὲν τὸ ἐννοοῦσεν. Ἀνείχετο νὰ τὸν ὑβρίζουν προσωρινῶς, βέβαιος ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ ἱκανοποιεῖτο δὲν ἤθελεν ὅμως, ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ἐχθρότητος, νὰ ὑποφέρῃ ὁ Πέρτενερ τὸ παραμικρόν. Τὸ ἄλογόν του εἶχεν ἀνάγκη ἀσύλου, ἀναπαύσεως καὶ μεγάλης περιποιήσεως κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐκκοιτισάσεων ὥστε ποῦ ἔμεναν ἀκόμη μέχρι τῆς σιγῆς τοῦ ἀγῶνος. Διὰ τοῦτο ἄφισε τὴν συστολὴν κατὰ μέρος καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἀρχισταυλίτην μὲ ψυχρὰν σταθερότητα:

—Κύριε, μπορεῖτε νὰ ἔχετε ὅποια ἰδέα θέλετε γι' αὐτὸ τὸ ἄλογο. Ἀλλ' ὅ,τι καὶ ἂν εἶνε, ἀνῆκει εἰς τὸν κύριόν μας, τὸν δούκα Λωζέν, καὶ δὲν ἔχειε τὸ δικαίωμα νὰ τοῦ ἀρνηθῇ τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸν σταῦλον.

—Πῶς; δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα! ἀνέκραξεν ὁ ἀρχισταυλίτης ἐκμανῆς. Καὶ νομίζεις ἐσύ, παληόπαιδο, πῶς μπορεῖς νὰ μὲ διατάξῃς;

—Δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ σᾶς διατάξω, ὑπέλαβεν ὁ Μπόμπης ἐννοῶ ὅμως νὰ μπεῖς εἰς τὸ σταῦλο καὶ θὰ μπεῖ!

—Κ' ἐγὼ σοῦ λέγω, πῶς δὲν θὰ μπεῖς!

Ἡ φιλονεικία αὐτὴ, ἡ ὁποία, πρὸς μεγάλην γὰρ τὸ προσωπικοῦ, θὰ κατέληγεν εἰς συμπλοκὴν, διεκόπη ἀποτόμως ἀπὸ ἓνα κτύπημα σταθερὸν κ' ἐπιτακτικὸν εἰς τὴν θύραν, ποῦ τὸ ἐγνώριζαν ὅλοι.

—Ὁ κύριος! ἐψύφισεν ἓνας λακῆς. Ἀμέσως, κατὰ τὴν καθιερωμένη συνήθειαν, τὸ προσωπικὸν ἐξηφανίσθη ὡς διὰ μαγείας, καὶ ὅταν ὁ θυρωρὸς τῷ ἡνωίσε τὴν θύραν, ὁ δούξ Λωζέν, εἰσελθὼν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ μεγάρου δὲν εὗρεν ἐμπρὸς του παρὰ μόνον τὸν μικρόν τοῦ τζόκεϋ.

Ἐξηγήσεις.

Ὁ Μπόμπης ἐξηκολοῦθει νὰ κρατῇ ἀπὸ τὸν χαλινὸν τὸν Πέρτενερ, ὁ ὁποῖος ἔξυνε τώρα μὲ τὸ πόδι του τὸ ἔδαφος, ἀπὸ ἀνυπομονησίαν, κ' ἐχραίματιζεν, ὡς νὰ ἔλεγεν, ὅτι δὲν ἦτο συνεισμένος νὰ περιμένῃ...

Μόλις εἶδε τὸν δούκα, ὁ μικρὸς ἔπρεξεν εἰς προϋπάντησίν του καὶ, παραλαμβάνων τὰς ἐρωτήσεις του, ἐδήλωσε δείχνων τὸ ἄλογον:

—Ἐξοχώτατε, νά, ὁ Πέρτενερ ποῦ σᾶς τὸν ἔφερα.

Ὁ Λωζέν ἐμετρίασεν ἐπισκεπτικῶς.

—Περιττὸν νὰ ψεύδεσαι, Μπόμπη, εἶπε. Εὐερω, ὅτι ὁ Πέρτενερ εἶνε τώρα στὰ χεῖρά του ἀντιπάλου μου... Ἐ, τί

νὰ γίνῃ! Τὸ λάθος εἶνε δικό μου. Ἐπρεπε νὰ σκεφθῶ, πῶς ἦσουν πολὺ μικρὸς ἀκόμη γιὰ τέτοιες δουλειές... Ἀφίστες νὰ σοῦ πάρουν τὸ ἄλογο. Τί νὰ γίνῃ!..

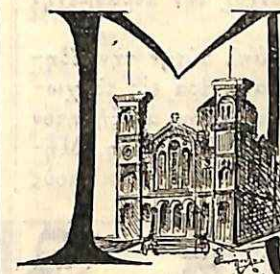
Ὁ μικρὸς τζόκεϋ, βλέπων τὸν θυρωρὸν καὶ τὸν ἀρχισταυλίτην, οἱ ὁποῖοι ἤκουαν αὐτὴν τὴν συνομιλίαν, ἤρκεσθη νὰπονηθῇ.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΙ'ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΚΗΔΕΙΑΝ

Ἀγαπητοί μου,

ΜΕΤΑ τὴν κηδεῖαν τοῦ Κόδρου, εἶπαν, ἦτο ἡ πρώτη κηδεῖα Βασιλέως ποῦ ἔγινεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὁποῦς γνωρίζετε ἀπὸ τὴν ἱστορίαν, ὅστερ' ἀπὸ

τὸν ἡρώϊκον θάνατον τοῦ Κόδρου, οἱ Ἀθηναῖοι κατήρησαν τὸ βασιλικὸν ἄξιωμα. Ὁ Κόδρος, μετακομισθεὶς νεκρὸς ἀπὸ τὸ πεδῖον τῆς μάχης, μὲ τὰ χωρικά του ἐνδύματα, —ἀφοῦ ὁ ἐχθρὸς ἐτρέπη εἰς φυγὴν πανικόβλητος, —θὰ ἐκηδεύθη βέβαια βασιλοπροσῶς. Ἡ τελευταία βασιλικὴ κηδεῖα εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας. Ἐπειτα ἡ πόλις ἐδημοκρατήθη. Δὲν εἶχε πλέον βασιλεῖς, ἀλλὰ ἀρχοντας. Ἐπειτα ἔγινεν ρωμαϊκὴ ἐπαρχία, μὲ ὑπάτους καὶ τοποτηρητάς. Κανεὶς αὐτοκράτωρ Ρωμαῖος δὲν ἔτυχε νὰποθάνῃ καὶ νὰ κηδεύθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀλλ' οὔτε καὶ Βυζαντινός, ὅταν ἀργότερα οἱ Ἀθηναῖοι ἀπετέλουν ἐπαρχίαν τοῦ βυζαντινοῦ Κράτους. Προτῆρα πάνιν, ἐπὶ φραγκοκρατίας, οἱ «δοῦκες» δὲν ἦσαν καθαυτοὶ βασιλεῖς, ὅπως καὶ ἐπὶ τουρκοκρατίας δὲν ἦσαν οἱ «πασάδες». Ὁ πρῶτος Κυβερνήτης τῆς νέας Ἑλλάδος, ὁ Καποδίστριας, βασιλεὺς κατ' οὐσίαν, ἀπέθανε κ' ἐκηδεύθη εἰς τὸ Ναύπλιον. Ὁ δὲ Ὁδων, ὁ πρῶτος ποῦ ἔκαμε τὰς Ἀθήνας πρωτεύουσιν, ἀπέθανεν ἐξοριστός εἰς τὴν Βαυαρίαν. Ὡστε πρῶγματι ὁ Γεώργιος, ὁ πρῶτος Ἕλλην βασιλεὺς, ποῦ ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ θρόνου του, ὑπῆρξε καὶ ὁ πρῶτος, μετὰ τὸν Κόδρον, ποῦ ἐκηδεύθη εἰς τὰς Ἀθήνας. Καὶ ὅσοι ἡμπορεσαν νὰ ἰδοῦν τὴν μεγάλην αὐτὴν ἱστορικὴν κηδεῖαν, εἶδαν πρῶγματι κατὰ μοναδικὸν εἰς ὠραιότητα καὶ συγκίνησιν.

Οἱ εὐτυχεῖς αὐτοὶ ἦσαν ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι—κ' ἔμεινε κανεὶς ποῦ νὰ μὴν ἦρε μίαν θέσιν διὰ νὰπολαύσῃ τὸ θέαμα; —καθὼς καὶ οἱ πολυπληθεῖς ξένοι, ἐπίσημοι καὶ ἀνεπίσημοι, ποῦ συνέρρουσαν ἀπ' ὅλα τὰ μέρη. Δὲν θὰ σᾶς περιγράψω τώρα τὴν θαυμασίαν πομπήν. Καὶ ὅσοι δὲν τὴν εἶδαν, θὰ εἰδότες τὴν εἰκόνα τῆς καὶ θὰ ἠκούσατε περὶ αὐτῆς τὴν λεπτομερείαν, ὥστε θὰ τὴν ξεύρετε ἀπέξω. Ὅλα περιορισθῶ μόνον νὰ σᾶς εἶπω, τί μοῦ ἔκαμε τὴν μεγαλητέραν ἐντύπωσιν. Καὶ ὅχι μόνον εἰς ἐμέ, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Λοιπόν, ἀπὸ τὴν κηδεῖαν τοῦ Βασιλέως, τὸ θαυμαστότερον ἦτο ἡ συνοδεία τῶν Ἀρχιερέων. Ἀπὸ τὰς τριανταδύς ὁμάδας ποῦ ἀποτελοῦσαν τὴν ἐπίσημον πομπήν, αὐτὴ ἦτο ἡ λαμπροτέρα. Φαντασθῆτε, ἂν ἠμπορήτε, ἐξῆντα Ἀρχιερεῖς, —Μητροπολίτας, Ἀρχιεπισκόπους καὶ Ἐπισκόπους, —μὲ τὰς μίτρας των, μὲ τοὺς σάκκους των, μὲ τὰ ὠμοφόρια, μὲ τὰ ἐγκόλπια καὶ μὲ τὰς πατιρίτσας των, —ὀλοχρύσοις, ἀποστράπτοντας, ἀκτινοδολοῦντας, ἀποθιμβούντας... Σὰς βεβαίως λοιπὸν ὅτι δὲν εἶνε εὐκόλον νὰ τὸ φαντασθῆτε! Κι' ἐγὼ ὅταν τὰ ἐδιόθην εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ἐξῆντα Ἀρχιερεῖς, συναθροισθέντες ἀπὸ τὴν Παλαιὰν καὶ τὴν Νέαν Ἑλλάδα, θὰ προέπεμπον τὸ φέρετρον τοῦ Σεπτεῦ Νεκροῦ, ἐνόμισα ὅτι ἐφαντάσθη τὴν τελείωσιν τὸ θέαμα! ἄλλ' ὅταν τὸ ἔβλεπα κατόπιν εἰς τὴν πραγματικότητά, ἀνεγνώρισα, ὅτι ἡ φαντασία μου δὲν μοῦ εἶχε δείξῃ παρὰ μίαν ὠχρὰν εἰκόνα ἀπέναντι μιάς αὐτόχρημα φωτοβόλου!

Ἡ συνοδεία τῶν Βασιλέων, ἡ ὁποία ἠκολούθει τὸ φέρετρον ἐπίσης πολυπληθὴς, δὲν ἦτο τίποτε ἀπέναντι τῆς λιτανείας τῶν ἀρχιερέων. Ἡ αἴγλη τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἑκκλησίας μὲ τὰ ἐξῆντα χρυσὰ στέμματα τῆς, ἐξεμυδένειζε κάθε ἄλλην. Ὅλα ἔλεγε, ὅτι ἐξῆντα Βυζαντινοὶ Αὐτοκράτορες ἀνεστῆθησαν διὰ νὰ κηδεύσουσαν ἓνα νεκρὸν Συναδέλφον των. Καὶ τὸ θέαμα τῶν ξένων πρὸ τοῦ αὐτοκράτου θεάματος ἦτο ὅσον καὶ τῶν Ἑλλήνων. Εἰς καμμίαν σύγχρονον βασιλικὴν κηδεῖαν δὲν παρουσιάσθη βέβαια τέτοια ἐκκλησιαστικὴ μεγαλοπρέπεια καὶ λαμπρότης. Αὐτὸ δὲν ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ παρὰ μόνον σήμερον καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας!

Ἡ πομπὴ πρῶτα-πρῶτα τῶν Ἀρχιερέων, ἡ ἀναπαριστώσα ὅλην τὴν δόξαν τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας, ἔπειτα τὸ λάβαρον τῆς Ἀγίας Λαύρας, τὸ ὑπενομιζόν τὴν ἡρώϊκην Νέαν Ἑλλάδα, καὶ τέλος ἡ στρατιωτικὴ παράταξις μὲ τὰς ἐνδόξους σημαίας τῶν συνταγμάτων, τὰς τρυπημένας ἀπὸ τὰς σφαίρας τῶν μαχῶν, καὶ μὲ τὸν ἀρχιστράτηγον Κωνσταντῖνον ἐπὶ κεφαλῇς, —ἡ σημερινὴ μεγάλη ἱστορία, —ἔκαμναν τὴν κηδεῖαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τόσον μεγαλοπρεπῆ, συγκινητικὴν

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

135ος Διαγωνισμός
Δύσεως Δεκεμβρίου—Μαγνίου

(Αί λύσεις δεκταί μέχρι τῆς 19ης Μαΐου)

183. Συλλαβόγραφος

Ἄν μιὰ νῆσος τοῦ Αἰγαίου
Μὲ μιὰ λάμψιν ἐνώθη,
—Κ' εἰς τὴ μέση πάντα σὺ,—
Καλλιθέλαδον πτηγὸν
Εὐθὺς θὰ σχηματισθῇ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀπελευθερωτικῆς Μακεδονίας

184. Στοιχειόγραφος

Ὅπου στηθῶ, μὲ αἵματα
Τὸ ἔδαφος ποτίζω.
Ἀπέκοψες τὰ ἄκρα μου;
Μὲ πόνον ξεφωνίζω.

Ἐστάλη ὑπὸ Γιαννάκη Παπανικολάου

185. Τονόγραφος

Ἰέρεια ἠθέλησε
Τὸν τόνον νὰ κινήσῃ,
Κ' ἔκαμ' ἀρχαίαν ἐορτήν
Χωρὶς καὶ νάπορσῃ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αὔρας τῆς Μουρίσεως

186. Ἀστήρ

* * * * * Νάντικατασταθὺν οἱ
* * * * * ἀστερίσκοι διὰ γραμμά-
* * * * * των ὥστε νάναγινώσκων-
* * * * * ται: ὀρίζοντίως υἱὸς τῆς
* * * * * Γῆς· καθέτως μία τῶν
* * * * * Σειρήνων· διαγωνίως δὲ
* * * * * Ἡπειρος καὶ Ἰσθμός.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Θαλασσοκρατικῆς Ἑλλάδος

187. Τρίγωνον

* * * * * = Ὁπωριχόν.
* * * * * = Γενναῖος.
* * * * * = Πρόσωπον τῆς Ἀγ. Γραφῆς.
* * * * * = Ἀντωνυμία.
* * * * * = Σύμφωνον.
Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μάχης τοῦ Σαρανταπόρου

188. Κρυπτογραφικὸν

1232425 = Πόλις.
2342 = Γύμνασμα.
32452 = Πόλις.
4232 = Ἐπίρρημα.
5242 = Θεραπευεῖ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Παλιγγενεσίας

189. Ἐπιγραφή

Υ Α Ι Π
Ο Α Ρ Τ
Β Σ Α Π Ο Ρ Ε
Μ Ρ Η Ν Ο Π Τ
Υ Α Σ Ε
Σ Σ Α Τ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ἀπὸ τὴν Μανιώδη Ταξειδιώτισσαν.

190. Διπλὴ Ἀκροστιχὶς

Τὸ πρῶτον καὶ τὰ τρίτα γράμματα τῶν
κάτωθι ζητούμενων λέξεων, ἀποτελοῦν δύο
διασήμους Ρωμαίους:

1, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 2, Βράχος ὑπὸ
τὴν θάλασσαν. 3, Μουσικὸν ὄργανον. 4, Ἄν-
θος. 5, Γεωργικὸν ἐργαλεῖον. 6, Θεὸς τῶν
Αἰγυπτίων.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡρώιδος τοῦ Σουλίου

191. Φωνηεντόλιπον

ργς - μ - σθ - μδ - ν - πλτς

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σημίας τοῦ Ἀβέρωφ

192. Γρίφος

α τῖς
α α τῖς εἶν' τῖς
Ιλ αρ α τῖς ὄλ' τῖς
α α τῖς
α τῖς

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἑλληνόπουλο τοῦ Αἵμου.

Τέλος τοῦ 135ου Διαγωνισμοῦ

Ἀπὸ τὸ προσεχὲς ἀρχεῖται ὁ νέος.

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ 1ου φύλλου

1. Χαμαίλεων (χαμαί, λέων).— 2. Μισθός (μῦς, θῶς).— 3. Βιολίον, Βιδλίον.— 4. Ἡ νυκτερίς.
5. Μάλατα.— 6. ΣΙΝΑ (ἦτο ΑΝΙΣος)
ΠΥΘΙΑ ΙΡΙΣ (τῆς ΙΡΙδος)
ΔΑΣΟΣ ΝΙΚΗ (ΗΚΙΝητήριος)
ΣΙΤΟΣ ΑΣΗΡ (ἄρης) Ἀρ-
Αγίος [χάτος]
7. Πέτα.— 8. ΠΑΝΑΜΑΣ, ΑΜΕΡΙΚΗ (1, ΚαρΠΑΘία. 2, Γραμμά. 3, ΣυνΝΕ-
φον. 4, ΔηνΑΡΙον. 5, ΤαΜίας. 6, ΑρΑ-
Κάς. 7, ΜεσΣΗνία).— 9. Ὅποιος στραβὴ
φουρνίζει, στραβὴ καρδέλια δαγάζει. 10. Νενι-
κήκαμεν (Ν' ἐν οἶκοι κα μ ἐν).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἀπλά στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν
λεπτά 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτά 5
μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ
κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15
λέξεις, δηλαδὴ καὶ αὐτὸν ὅσον τῶν 15 πληρό-
νται ὡς νὰ ᾔσαν 15. Ὁ χωριστὸς στιχὸς,
ἔστω καὶ ἀπὸ μιαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ
ἀπλά στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἑξ
λέξεις ἀπλά.— Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντι-
τίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται].

Ἄχομαι γραμματόσημα Βαλκανικῶν, κατὰ
ἑκατοντάδας. Στέλλω ἴσον ἀριθμὸν
Κουδας, Αὐστραλίας, Ἰαπωνίας, Καναδᾶ.
Ζητήσατε φιλὰς διὰ γραμματοσήμων, ἐπωφε-
λέστατοι ὅροι ἀνταλλαγῆς.— Α. Joachimopoulos, British Post Office, Constanti-
nople. (II" 134)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΕΛΛΑΣ"

Μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλομεν τὴν συμμαχίαν
ἡμῶν μετὰ τοῦ φιλάτου "Ἀγῶνος"
καὶ συμμαχῶν, Κενὼν οὐσῶν τῶν θέσεων, δι-
ορίζομεν ἀντιπροσώπους ἡμῶν Ναυπλίου:
Δόξαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀθηνῶν: Γεωρ.
Βασιλείου, Ζητοῦνται καὶ ἄλλων πόλεων.
Ἐμπρὸς λοιπὸν ἰτί καθεστὸς ταχθῇτε ὑπὸ τὴν
σημαίαν τῆς φιλάτης "Ἑλλάδος". Ἐμπρός!
Ὅλοι! Διευθύνσεις: Σύλλογον "Ἑλλάδα",
Poste-Restante Τρίπολιν. (II" 135)

Ἀνταλλάσσω τοπεῖα καὶ καλλονάς. Σύ-
στασις: Ἡρώα τοῦ 1912, Poste-Re-
stante, Ἀθήνας. (II" 136)

Διαψεύδων προσχώρησιν μου εἰς νικῶσαν
(; ; ! ! ἀπὸ τότε ;) «Νίκη», ἦν συγ-
χαίρω δι' ἐπινόησιν, δηλὸν ὅτι εἶμαι φανατι-
κὸς Ὀθριαμειστής.—Χρήστος Ζάχος.

Ἀδικῶς περιμένεις, «Νίκη», ἀπάντησιν εἰς
πρότασιν σου, ὅπως προσχωρήσω εἰς
σὲ γινόμενος σύμβουλος. Ἥμην, εἶμαι καὶ ἑ-
σομαι ἔνθερος ὑποστηρικτὴς «Ὀθριαμβίου».
Ὁνειρεμένη Ἑλλάδα (II" 138)

Κερκυραϊκὴ Ἀἶρα, ἐλθισμένης ἐκείνης
ποῦ ἡ Ἀγνώστου σου ἔδειξε τὴν φω-
ταγραφίαν τῆς καὶ σοῦ ἔδωκε τὴν διεύθυνσιν
τῆς ; Ὁ καὶ σοῦ ἔγραφα τὸνομά μου καὶ τὸ πρῶτον

ψευδώνυμόν μου, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ τὸ μά-
θουν καὶ ἄλλοι. Πιστεύω τώρα νὰ με ἀνεκά-
λυψες.—Ὁνειρώδες Βάλς (II", 139)

Γιὰ τὴν γιορτὴν σου, φιλάτη Ἀγνώστου,
σοῦ στέλλω θερμὰς εὐχὰς καὶ πολλὰ
φιλά.—Ὁνειρώδες Βάλς (II", 140)

Ψηφίζομεν ὑποψηφίους ΘΡΙΑΜ-
ΒΟΥ ἰδίᾳ δὲ τὴν

ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἑλλάς τοῦ Μέλλοντος, Ὁνειρεμένη Πα-
τριδα, Ναύτης τοῦ Αἰγαίου, Ἀρης, Συμ-
μαχικὸς Στρατός, Ἀγαθός, Ἀπελευθε-
ρωθεῖσα Ἡπειρος, κλπ. κλπ. (II", 141)

Πεισιθῶς εἰς τὸ εὔμουσον τῶν συνδρομη-
τῶν καὶ ἀγοραστῶν τῆς «Διαπλάσεως»
ζητῶ παρ' αὐτῶν τὴν ὑποστήριξιν.

ΑΝΑΓΕΝΝΗΘΕΙΣΑ ΕΛΛΑΣ

Ὅποιος ἀγαπᾷ τὴν μητέρα τοῦ φιλάτην
Ἑλλάδα ὡς ψηφίσῃ τὸν ὑποψήφιόν τῆς
ΑΝΑΓΕΝΝΗΘΕΙΣΑΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΞΕΛΟΘΗΣΑΝ

Δ. Ε. ΒΑΛΑΚΟΥ

(Πρῶν Ἀτλαντικοῦ καὶ Χιαβάδα)

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΤΗΣ ΞΕΝΗΤΕΙΑΣ

(Συλλογὴ Ποιημάτων)

Ἀποστέλλεται ἀσφαλῶς δπουδήποτε

ἅμα τῇ λήψει τοῦ ἀντιτίμου φρ. 2

Γράψατε: D. E. VALAKOS

71 - 77 Park Place

NEW YORK, U.S.A.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 16ου ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 145].

ΑΘΗΝΩΝ: Ἀπολεσθὲν Ἰδεώδες, Πολυμήχα-
νος Ὀδυσσεύς, Μυσινή Δημ. Ἀμπελιωτάδης,
Κοῦλα Ἀθ. Γεωργιάδης, Ἐλισσάβετ Α. Καπέ.
Τυροδιωκτὴς, Ζαῖρα Σ. Ζερβού.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἐλευθερο Βλαχολεβιάδης.
ΑΜΕΡΙΚΗΣ: (Maywood) Γεώργ. Π. Δαμά-
σκος, (11).

ΑΡΓΟΥΣ: Ἀθαν. Α. Παναγιωτόπουλος.
ΒΟΛΟΥ: Ἰωάν. Κουτσουβέλης (15, 16) Δικέφα-
λος Ἀετὸς (15-16) Ἀγγελικὴ Ρήσον, Ἐνδοσιώ-
δης Ἑλλήν.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Τάκης Γ. Μπαγατόπουλος.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Διοφάνης Κοσκίνα, Δομνίκη
Τσώρη, Ματθ. Βασιλά, Ναυσικά Ν. Μουσοῦρη,
Ὁνωμένα Ι. Δομνίου Ἀντιόπη Μπούκου.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Ἰωάννα Στ. Κοσμετάτου.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γεώργ. Κ. Σούτσος, Μαρία Ἰωάν.
Γεωργίου, Κάλυψ. Ροδού.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Μαγδαληνὴ Εὐστ. Χαχῆ,
Θεοφανῆς Κ. Οικονόμου, Κωνσταντῖνα Κ. Πέ-
τρουντζή.

ΚΩΝ. ΠΟΛΕΩΣ: Ἀσθήρ τῆς Ἐλευθερίας, Ἡ-
μιλία.
ΠΑΤΡΩΝ: Πατρινὸν Ναυτόπουλο.

ΣΥΡΟΥ: Ναυτίλος.
ΥΡΑΣ: Νικόλ. Π. Βασιλείου.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Νικόλ. Α. Καθενιώτης, Μεγαλό-
φρων Κωνσταντῖνος, Φωφὸς Ἀλ. Ζάχου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόνων ὁδῶν τὴν λύσιν τὰ δνόματα ἐ-
τέθησαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ
ἑξῆς δύο: ΝΙΚΟΛ. Π. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ἐν Ὑδρα καὶ
ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ Α. ΚΑΠΠΗ ἐν Ἀθήναις, οἱ
ὁποῖοι ἐνεργάστησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης
Ἀπριλίου.

Οἱ ἀποστέλλαντες ἄνευ δεκαλέπτου τὴν λύσιν
δὲν ἀναφέρονται, οὔτε οἱ ἀποστέλλαντες πεντά-
λεpton ἀντὶ δεκαλέπτου. (Γραμματόσημον ὁθω-
μανικὸν 10 παρὰ ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά ὥστε
διὰ 10 λεπτά χρειάζεται γραμματόσημον 20 πα-
ράδων).